

กลุ่มช่วยเหลือตนเองสำหรับผู้ที่เป็นโรคจิตและญาติได้ก่อตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกได้มารวมกลุ่มแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตลอดจนยอมรับ และช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหา การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ที่เป็นโรคจิตตามการรับรู้ของกลุ่มช่วยเหลือตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือสมาชิกที่มาเข้ากลุ่มจำนวน 87 คน ที่โรงพยาบาลสวนปรุง และ โรงพยาบาลศรีธัญญา รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม 2546 เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบบันทึกและสังเกตในการเข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเองที่สร้างขึ้นโดยผู้ศึกษา ข้อมูลวิเคราะห์โดยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ที่เป็นโรคจิตตามการรับรู้ของกลุ่มช่วยเหลือตนเอง จัดเรียงลำดับ 7 อันดับแรก คือ 1) สถานการณ์ของตัวบุคคลที่เป็นอุปสรรคต่อการดูแลสุขภาพ ร้อยละ 49.42 2) ปัญหาเกี่ยวกับงานอาชีพ ร้อยละ 43.68 3) ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตในครอบครัว ร้อยละ 36.78 4) ปัญหาสังคมอื่นๆ เช่น สิ่งเสพติด ร้อยละ 22.98 5) ปัญหาสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา บุตร ร้อยละ 8.05 6) ปัญหาที่เกิดจากบุคคลอื่นนอกครอบครัว ร้อยละ 6.90 และ 7) การแยกตัวออกจากสังคม ร้อยละ 6.90

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้ที่เป็นโรคจิต เมื่อกลับไปอยู่กับครอบครัวในชุมชนมีปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันตามการรับรู้ของผู้ป่วยและญาติ ดังนั้นพยาบาลและทีมงานสุขภาพที่เกี่ยวข้องควรวางแผนเตรียมผู้ป่วยก่อนจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล ตลอดจนจัดกิจกรรมให้การช่วยเหลือที่เน้นการดูแลในด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน เพื่อให้ทั้งผู้ที่เป็นโรคจิตและญาติผู้ดูแลสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ